

Одличкаво пресе

БЕОГРАД, СУБОТА, 20 ФЕБРУАРА 1943

БРОЈ 63 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплата прима «Преса» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.Претплата, тромесечно 36.— дин.,
подугодишње 72.—, годишње 144
динара.

ЕНГЛЕЗИ ИЗГУБИЛИ РАТНИ ЦИЉ

Лондон, фебруара. — Преко свих енглеских листова расписана је велика награда ономе, који пронађе изгубљени енглески ратни циљ.

Овај мапер догодио се Черчилу, коме је Рузвелт, баш кад је био у највећем послу, извадио из џепа идеје због којих се води рат.

Ову савезничку услугу Рузвелт је учинио из чисто идеалних разлога, пошто има најбољу вољу да наследи Британско царство.

НИЈЕ ИМ ХИТНО

Вашингтон, фебруара. — Американци су требали ове недеље да пошаљу два конвоја за Европу, али пошто ниједан конвој није могао до сада да изврда подморницама они су обавестили Енглеze да немају бродовља, зато нека Енглези пошаљу празне бродове да се наговаре у Америци.

На ово је Лондон одговорио: Сви наши бродови су реквирирани од Бога Нептуна и налазе се на дну мора. Зато нека вам нудотворац Кајзер произведе једно 100 комада за 24 часа, као што је обећао...

ДИРЉИВА ПРИЗНАЊА

Лондон, фебруара. — Енглески министар за информације Брендан Брекен, расплакао се, у свом последњем говору, оптуживши генерала Време да је без разлога напустио савезнике и да ће без њега бити тешко извући читаву кожу.

После овога дирљивог говора, поведена је акција да се скупе новчани прилози и подмити Време да се врати некадашњим господарима, али све више преовладава уверење да је воз неповратно отишао.

ДУЕЛ МОРИСОН — БЕВЕРИЦ

Лондон, фебруара. — После говора министра Морисона у којем је индискретно напао Беверцов план, дошли су секунданти Беверцова у стан Морисона и бацили му рукавицу с речима:

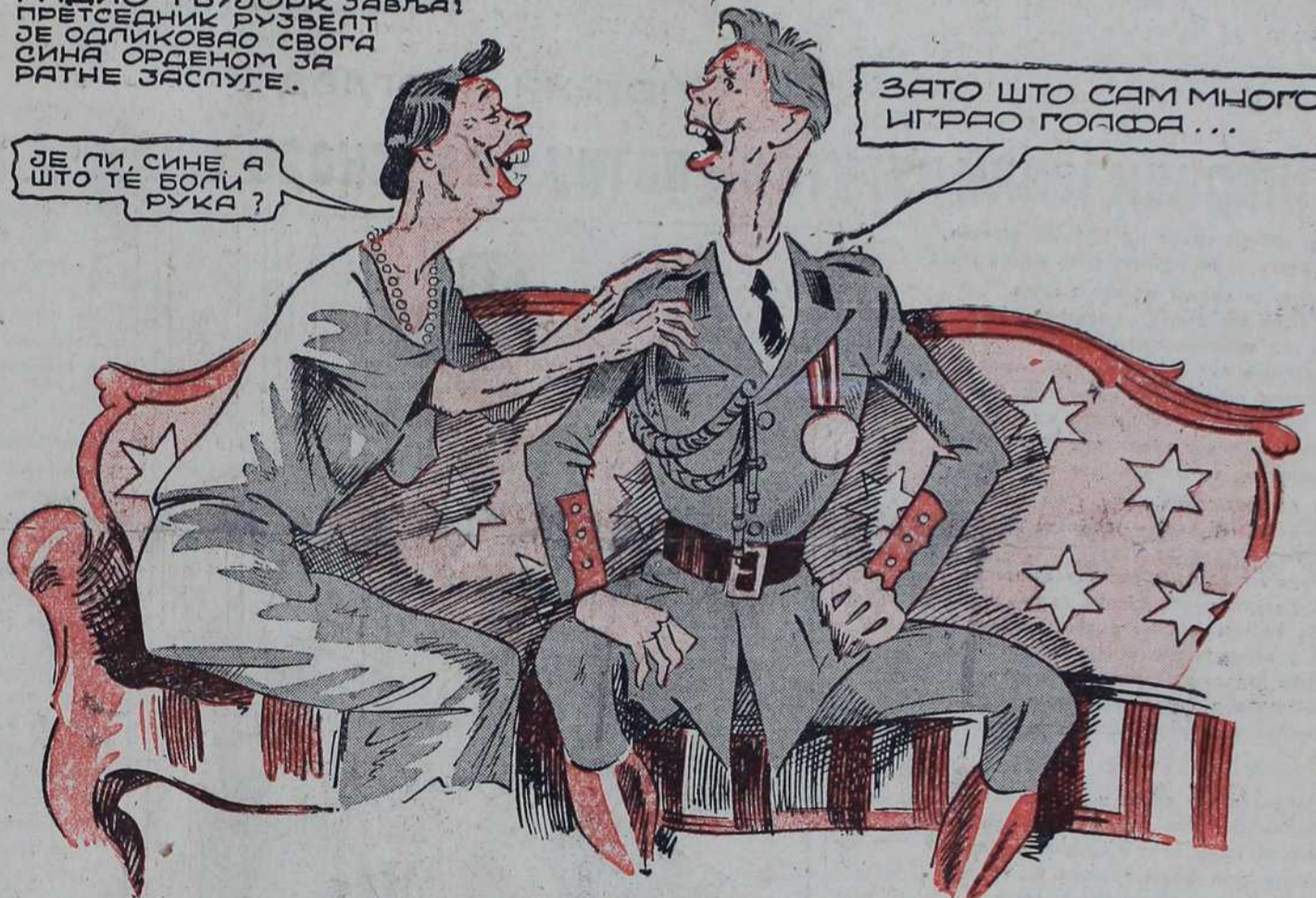
— До сада је Енглеска примила један део тоталитарног система, а ви предлагате да сасвим копирамо оне, против којих ратујемо. За чега се онда боримо? Морисон, сав црвен од беса, добадио је:

— Примам двобој, али знајте да ће Американци и ову прилику искористити да нам подупру куку одозго.

РАДИО-ЊУЈОРК ЈАВЉА: ПРЕДСЕДНИК РУЗВЕЛТ ЈЕ ОДЛИКОВАО СВОГА СИНА ОРДЕНОМ ЗА РАТНЕ ЗАСЛУГЕ.

ЈЕ ЛИ, СИНЕ, А ШТО ТЕ БОЛИ РУКА?

ЗАТО ШТО САМ МНОГО ИГРАО ГОЛФА...

Спремају ражањ а зец у шуми

Лондон, фебруара. — Енглези треба по захтеву свога нежељеног ортака Стаљина да створе други фронт. Али то нису устању, зато покушавају да то забашуре.

Зато сада нуде Стаљину мале народе на Балкану и источну Е-

вропу да би га овим разговорима заварали.

Енглези су заборавили на ону стару пословицу да не треба правити ражањ док је зец у шуми. Видеће шта ће пролеће донети на фронтима, а осим тога да преброје колико ће им лађа до-

вести намирнице и сировине. Јер док они хоће да одлучују о будућности Европе, на догледу је време када ће Европа да одлучује о енглеској судбини.

Математичка тачност

„Вашингтон Пост“ пише да се прорачун Рузвелтове победе базира на раду једног америчког одбора који са најбољом машином за рачунање обрачунава шан с математичком тачношћу.

НЕ МЕЊАЈУ ПОЗУ

Алжир, фебруара. — Америчким трупама у Северној Африци најбоље одговара кибицерски положај зато не мисле да мењају позу. Британци су прво извели Французе на сцену, али ови нису одговорили очекивањима

ма и зато они сад мора да претстављају, а то им се не ради, нарочито у туђој режисији. Зато се претстава одлаже док се не нађу нови глумци.

НОВЕ МЕТОДЕ

Сиднеј, фебруара. — Холандски адмирал Хелфрих, командант целокупне ратне флоте — од три разарача — дао је сензационалну изјаву:

— Ја сам до сада држао да ће Јапанци добровољно напустити освојене области у Источној Индији, али сада видим да нису центлмени. Ништа нам не преостаје, него да се боримо — песимизмом, кад већ оптимизам није помогао.

САВЕЗНИЧКО МИНИРАЊЕ

Њујорк, фебруара. — У њујоршкој луци укрцане су у бродове велике мине са сузним гасовима, које су упућене у Енглеску ради изазивања суза код савезника Енглеза, како не би видели оно што им се спрема од Јенки-а.

Ове мине упаковане су у fine обланде од чоколаде, како би Енглези лакше загризли.

Америка и пролетаријат

Јенки: — За твоју заставу једна звезда, за моју много звезда. У твоје џепу један долар, у мојем џепу много долара. Здраво, идејни друже!

WWW.UNILIB.RS

Преглед СТРАНЕ

Јаки савезници

Енглески недељни часопис „Спектатор“ пише: „Ми и Американци не разумемо се добро а са Совјетима се разумемо још мање. Лист наставља, да се не може без бојазни питати, какви ће ови односи бити на крају рата, јер се не зна ко ће коме да подметне ногу.“

Нови кандидати

„Дејли Мирор“ јавља: Криминалитет код омладине у Њујорку попео се за 41 проценат и стално је у порасту.

Сједињене америчке државе, које би хтеле цео свет да ставе у цеп, требају наравно више кандидата за затворе, а према томе и за америчку војску.

„РАДИО ВОСТОН“ јавља на обалама флориде народ хвата сандуке са вискијем и другом робом коју таласи избацују на обалу са потопљених бродова. ШВЕРЦЕРИ АЛКОХОЛА ЗА ВРЕМЕ СУВОГ РЕЖИМА ИМАЈУ ПУНЕ РУКЕ ПОСЛА

БУТЛЕГЕРСКА ПРИВРЕДА ОЖИВЕЛА

Англосакси брину се и гложе
Како да се о Балкану сложе
А Балканци жале своје коже
Па вапију колико се може
Савезника сачувај нас, Боже!

Код ортана поса крено
Баш искрено
Све у слози
Један другом међу ногу
Ал' не кваре братску слогу
Само вози...

Слаба их интересује

Британске привредне новине „Економист“ из Лондона објављују: „Изгладнели ирски народ не интересују више никакви разговори и пријатељски савети Британаца и Американаца.“

Спољни преглед

У Африци јенки изгутали ватру - па ускоро треба да пакују шатру

Три месеца прође од афричке пљачке
А ствар се не крену још са мртве тачке
Једина је корист од овога шапа
Што се све отима од мирних Арапа
Ал' та авантура тражи много трошка
Ортачина ова сасвим на три кошка
Лондон хоће једно, Жиро хоће треће
А Рузвелт би хтео да вади из вреће
Док компанион трећи, чак испод Урала
Тражи од те пљачке, део свога тала
А Англосаксонци људи, срца мека
Хоће да му даду — ал' нека причека
У жељи да њему некако подвале
Нуде му да узме све народе мале
А до јуче приче сипали ко воду
Да ће тим малима донети слободу
А у историји ништа није луђе
Него кад се даје оно што је туђе
Ал' узалуд чева, пропала је клопа
Против ове тројке сложна је Европа.

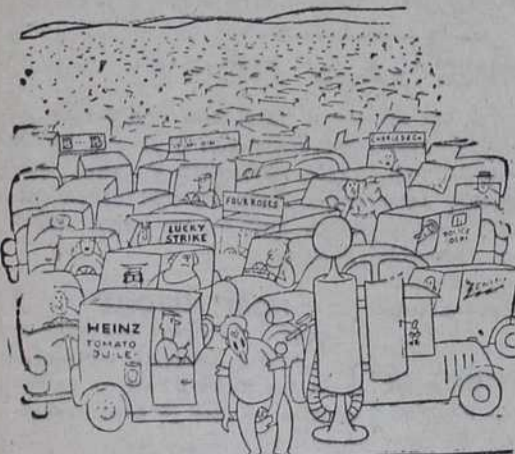
— Господин претседник је заузет, он ради управо на новом трику.

Реп извлаче брзо са сваког бојишта
Ал' када се лаже и када се хвали
За њих сви су кратки и сувише мали
А кад ово треба негде да докажу
Ко меницу неку увек то, одлажу
Па спомињу цифре, свуда милијони
А све ово много на обману звони.

Пацифичке вести увек стижу исте
Где год Јенки дођу Јапанци их чисте
А они се теше да ће бити боље
Када се са фронта склоне неке смоље
Ал' када се војска треба да опрема
Сви су онда исти — ту разлике нема
Јер Јенки се само за зараду брине
А нико не жури тамо где се гине
Негде им је зима, негде им је вруће
Понајбоље њима само је код куће
Овај рат су хтели — да послове праве
Зар је право да сад они губе главе
Зато мудро ћуте и чекају нешто
Да будале нађу и подмету вешто
Па ако то успе и за руком пође
Туђ залогај онда може да се глође
Док нешто не здипе за њих нема рата
Зато се сад лаже, на блефове хвата.

ГВАДАЛКАНАРУ

Америчкој врећи ти беше закрпа
Али кад и туна настала је прпа
Мак-Артура прати и ту црна коб
Из неба је дошла беда и срамота
И некада славна и чувена флота
Код твојих обала нађе себи гроб.

Очекује се Рузвелтова тенкерска флота...

Наше богље

КАЗАБЛАНКИ

Изабраше тебе да разрешиш чвор
Пуних десет дана држали су збор
О теби по свету разнели су јек
Трајала је понца било узбуђење
Сваки своје хтео да наметне мњење
Против подморница не нађоше лек.

ЧЕРЧИЛУ

Сви говори твоји своде се на трач
Лажан ти је осмех, лажан ти је плач
Целог века хваташ ти само на блеф
Интригама својим сав си свет преврсно
Од белог често ти направиш црно
И од црног бело — кад ти буде ћеф.

АТГАНТСКОЈ КАРТИ

Једног лепог и сунчаног дана
Скована си негде, усред океана
Да превариш невољне и мале
Ал' убрзо превара провири
И сада се вест по свету ширж
Да у тебе верују будале.

После Дарлана

— Ах, мис Беси, потражите ми неке податке о Жиро-у.
— Поздравне чланке или некрологе, скар!

НЕДЕЉА ДО НЕДЕЉА

Сатиричке БОДЉЕ

Спортишки еџирам

За последњу утакмицу Да л' озбиљно ил' у вицу Улазнице нема фрај С. К. 13 због те мере Навијаче своје ждере Извуко је дебљи крај.

Разочарани

Спортски функционери и судије много су разочарани што се уводи пракса, да сви плаћају улазнице. Па зашто се, кога ђавола, човек бави спортом ако нема бар бесплатну улазницу.

БОКС-МЕЧ

Јапани су приредили бокс-меч у Пацифику али се њихови партнери, Џон Бул и Сам нису смели да појаве на рингу па је утакмица одлучена у корист Јапана и то »пар форфе«.

ОТПОЧЕТ ТРЕНИНГ

Сви они који не воле рат записани су као чланови енглеског клуба С. К. »Мајдан«. Њихов пролећни тренинг је већ отпочео.

— Перице, лице ти је чисто, а руке прљаве до зла Бога.
— Како то!
— Руке сам испрљао бришући лице.

Још горе

— Страшно је то кад човек лаже!
— А још је страшније кад и сам у те лажи верује!

Зна се

— Слушај, Перо, зашто је Миланово лице толико деформисано?
— Зар не знаш? Па, постао је боксер!

Најредан човек

— Уписан сам у шах-клуб и већ играм!
— Тако! А ко долази после вас у игри?
— Нико, ја сам последњи!

— Али кад вам кажем: господин не прима.
— Молим, али мене интересује да ли господин даје!

НЕДЕЉА, 14 фебруара

Жур код тета Феме па се скупило доста света, јер она даје добро послужење. Има и неких уметника, који чим се отворе врата гледају да то иде девојка са послужењем. Поведе се разговор о браку и један разбарушени, за кога рекоше да је песник, да би се додворио госпа Фемин која је лепо живела са њеним Сотиром, Бог да му душу прости, поче да декламује.

— Брак је лука среће и мира у коју су упловиле две сличне галије...

— Ух, мајку му, значи да сам ја нагазио на неку ратну лађу, застења један господин који је догле ћутао.

ПОНЕДЕЉАК, 15 фебруара

По народном предању на данашњи дан, »Сретење« мечка се буди из сна и по њој се може оценити колико ће зима још да траје. Међутим, ове године, мечка уопште није хтела да заспи па тим поводом, данас у кафани, поведосмо разговор о овој теми.

Тоша пензионер каже да је његова плећка сигурнија од мечке, јер када га она не штреца зима је при крају.

У том се у разговор умеша Јоца, адвокат.

— Море, каква мечка и каква плећка. Моја ташта је најбољи барометар на свету. Када се она засмеје мора бити неке непогоде а када ми још тепа онда је сигуран земљотрес. Баш јутрос ми је рекла:

— Пази, куд идеш. Што зеваш као сом...

По томе судим да ће још дуже бити зима.

УТОРАК, 16 фебруара

Сретнем јутрос Ику, инжењера. Некад, у младости, бавили смо се заједно спортом па је још из тога доба остало старо пријатељство.

— Како си друже? Шта радиш? — оловних га ја.

— Море добро сам — одговори он, али ми се на ноzi отворила она стара рана.

— Је ли то реуматизам или ожиљак од фудбала? — питам га ја.

— Никад се не би сетио од чега ми ова рана — насмеја се он. То само има код мене. Мој породични специјалитет.

— Шта ли је то? — заинтересовах се ја.

— Ето шта је. Ја играм покера а моја жена кибицује другима карте и даје ми ногом знак. А то ради тако душмански да ми се отворила рана — одговори он смејући се.

Може и то да буде. Има нас различитих...

СРЕДА, 17 фебруара

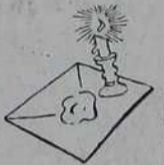
Госпа Ида, моја комшика, зна да гледа у карте зато са њоме врло често разговарам о женама које долазе да им се каже будућност. Јутрос ми прича за једну комшику, госпа Нату.

— Дошла она код мене и ја седнем, разредим карте по столу и почнем да јој објашњавам.

»Претстоји вам велика срећа од једног лепог и црномањастог човека, богатог и младог, али ће вам све задовољство покварити један други човек, покварен и заводљив...»

— Знаш га. То је мој муж. Он се увек умеша да ми омета срећу... рече брзо Ната и напући уста.

ЧЕТВРТАК, 18 фебруара

Мој пријатељ Арса познат је као боем и веселјак. Просто створен за друштво. Зато се изненадих када га јутрос видех. Озбиљан и мрачан. Што но кажу тек што му киша не удари са чела.

— Шат ти је? Ваљда ти нису потонуле галије? довикнух му.

— Још горе — одговори он горко. Десио ми се ужасан малер.

— Причај, лакнуће ти — наговорих га ја. Уверен да се ради о неком обешешаку.

— Нема ту шта да се прича већ да се сука — поче он. Имао сам бабу, богату али цандрљиву, која ме је јела као печен хлеб. Досади ми се то и ја стрпам је у лудницу. Кад је прејуче умрла, отворисмо тестамент — а она мене пре две године одредила за свога наследника. И сада суд захтева да докажем да је била паметна када је писала тестамент...

ПЕТАК, 19 фебруара

Одем у посету данас, са женом, код једне њене другарице. Дете-ту рођендан па вели: ред је. Одемо тамо и затек-немо домаћицу како прича своје сицићу о мисионерима који дивљаке уче правој вери.

Дечко од седам година, бистар, слуша мајку па је одједном упита:

— А да ли мисионари иду у рај?

— Па наравно — каже мајка — А дивљаци? — пита дечко даље.

— Они не иду. Они не верују у Бога и иду у пакао — учи га мајка.

— Па где иде дивљак који поједе мисионара? — упита дечко а мајка се збуни.

— То ћу вечерас да ти испричам — извуче се она из платке, па се окрене нама:

— Јесте ли видели како је тешко васпитавати децу.

СУБОТА, 20 фебруара

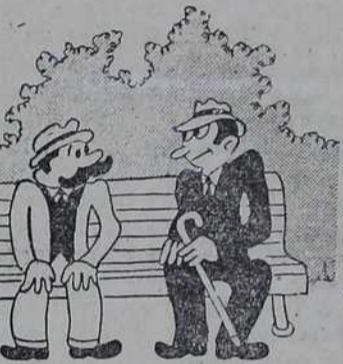
Госпа Верин Воја много воли сукњу. Зна то и она, па се свуда жали на њега. Дошла јадница код нас на кафу, па нам

прича:

— Добила сам нову девојку, јуче. Отресита Личанка, једра и весела. Узмем је ја данас на миндрос па је учим кућевном реду. Између осталог јој какажем. Ако господин према теби буде дрзак, а ти му развучи шамарчину. И, замислите шта ми она каже. »Ич не брините милостива. Већ је једну добио, али он се не љути већ ми каже: баш волим мачкице које гребу, а мени се то допало па га више нисам ударила.

— Па шта сте радили? — пита моја жена.

— Ништа! Направила сам се луда. Боље да је ту у кући него да луња и троши паре. А девојка изгледа вредна па где могу да је отпустим — одговара госпа Вера снужено.

— Жена којом ћу се ожени, мора имати ситну фигуру, мале ножице, мала уста, а пре свега и мале захтеве.

— Апа ти имаш велике захтеве!

У школи

На часу географије мали Перича пита учитеља:

— Јелте, господине учитељу, да ли сте ви били на Марсу?

— Шта лупаш којешта!

— Па зашто онда тврдите да на Марсу нема људи?

ОТАЦ СПОРТИСТА

ПОДОДИШТЕ

— Хура!!! Моја жена је одржала реч и победила твоју са 2:1.

САВРЕМЕНА Мице

Доказ

Чика Паја док беше без жене Смејао се кад год сретне мене Добро видим, резонујем здраво Зато велим не постоји ђаво

Сад је жењен и кад год ме види Он се речи ранијих застиди Тужно вели: »Имао си право Сада видим да постоји ђаво«.

Лак рачун

У једном селу у околини Ниша учитељ пита једног ђака из првог разреда:

— Знаш ли ти, Радисаве, да ми кажеш: када ти имаш осам јабука, па када ти ја узмем три, колико ће ти остати?

— Ће остане... ће остане... три, господине учитељу!

— Како три?!... зграњава се учитељ, промисли мало боље!

— Ће остане... ће остане... Море, узми ги све, господине учитељу да се узалуд не мучим,

— дода после краћег размишљања Радисав.

СВЕ ЗА БЛАГОУТРОБИЈЕ

— Некада сам ја био богат човек!

— Па где вам је то богатство?

— У трбуху!

Мученик

— Колико година учите кла-вир?

— Већ десет година, учи ме неки господин.

— Јадник, мученик, баш га сажаљевам!

НЕСРЕЋАН ЧОВЕК

— Са обе своје жене био сам несрећан.

— Заиста?

— Прва ми је побегла са љубавником...

— А друга?

— Није побегла!

Бура

— Јеси ли приспео кући пре него је настала бура?

— Наравно! Бура је избила тек код куће!

НАШИ ЛУДИ И НАШИ КРАЗЕВИ

РАВАЈЛО НА ПЕЦАЊУ

Решик се и ја да веднем оће ли да трзау госпојје на сељачку удицу па се укачим на онај трамбелај што га зову вратоломије јербо је У њем гурњава и Ривање. Једва се укачи Прво ме повронтише у потиљак па све два по два ка гуске и Тако униђемо уфатим место до једну Да простиш Жуту софарбату косу А сва се накокорила.

Седок до њу а она само искрљешти оне очи и на мен а ја Извадик заструг и Сира и комадешку сланине Па изреза мало лука и Почнем да једем А она се тек откриви па ме Пита а Одакле си ти рођаче јел Ја кажем а све полако грицкам сланиницу А она пуста Ред мяса ред сланине Па дебела ка рука а госпојји све вода удари на уста. море којте пита Одаклен сам важно је да сам изодавде него оћеш лечка сланине Па да вруштукујемо. Ју Па зар воће прави се она невеста а јој јопет велим па узми бре није то срамотно нећу да добијеш зазубице па извадим из торбака кајмак и суво месо Па кад сам навалијо оно све пршти а кад виде госпоја да се ја не шалим Она навали на

она заструг и све Плану очас а једна ме виргаста пита а што бре не нудиш и нас а ја јој велим да Простиш госпоја не волим т иту вараонску сорту таква је и моја Милунка и због зато сад волим само ове цифрасте и беле оћу брате да променим. и Печење ти досади кад га једеш сваки час а како неће пасуљ кад Ја то реко сви ударише у смејанье а Један ми каже алал ти бре вера код Тебе нема цилимили већ право коснеба па у ребра а ја ћутим јер сам видијо да госпоје иду ка брљиве на сељачку удицу па само трзау.

У Оне гужве само што мало цака сону виргасту а неки ми здипи торбак и једно цаке налада Ја она дреку и један цандаро Се ту стриви и Тако уфатисмо лопова зашто бре крадеш Питам га ја што ниси иско Па би ти ја дао А он се избечи на мен што ме изазивљеш сделикатеси и Они ме сви склепташе Па кажу врло је тако зашто нас изазивље и стаје нам на муку и Онога лопова пустише. јес тако је било славе ми.

ваш равајло

Писмо малој Јовице

Јутлос досо код нас сабајле цика Мита газда од куће па казе Тати има да ми платите за тли месеца по петнаес банке то је свега четлеспет, А тата се смеје Па казе оце код Гиге у супи кад закон казе да се килија немозе да повиси и ја цу тебе да тузим а газда се луту и казе то Је бле све по закону јелбо је То за цистоцу а мој тата тео да Падне у флас за какву бле цистоцу немо да ме засмејавас зал је ово цистоца сам смљљак него Ти иди откуд си досо скоци и тетка олга и нападе газда миту оце да га бију а он се зацлавенио као цулан па све плети да це да иде у суд а тата му казе мозес да ми плунес под пловор после Газда мита затволио воду а неко сваки час звонио на телефон и глдно тату После досо цика цеда адвокат који казе да мола да се плати и онда Тата извадијо једну петостотку и посло ме да платим а ја узо кусул и отисо у бископ па ме Тата много бијо а тетка олга ме вукла за уси.

мој длуг пеца доно иљадалку па се фали да је То добијо од алсе доктола да не плица тати што је цика алса бијо код његове маме казе да це сутла све да исплица његовом тати који це сигулно несто да му да па цемо онда да купимо санке и дидемо у топцидел само ме стла онда да се снег не остопи јел ја сам у малелу и све код мене иде наопацке.

ноћас је тата довео нову маму али је она јутлос отисла и однела татин златан сат и плстен па га тетка олга глдила дити је бле млада а он казе каква млада то је јос голи олос од моје плве све оце само пале и то многе пале а сада ми се отволиле очи па цу Да узмем једну силоту девојку која це да ми љуби и ноге и луке и да будне захвална да све сто циним а тета олга казе нема мој булазелу такве девојке у свету а тата је сад отисо да је трази па ста буде ја цу јавити

вас јовица

— Ала си ти луд. Ко још даје колнеру сто динара бакшиша.
— Ћути! Дао сам му толики бакшиш јер ми је прошли пут придржао одличан капут.

— Ући, ући, мужићу, ручак је готов...

У ПАРФИМЕРИЈИ

— Извините, али ваши мириси су сви једнаки.
— Па зар ви не знате за теорију о једнакости!

— Шта значи то! Ја сам мислио да сам дошао код фризера.

ФИЛОЗОФИ - ФИЈАКЕРИСТИ 1943

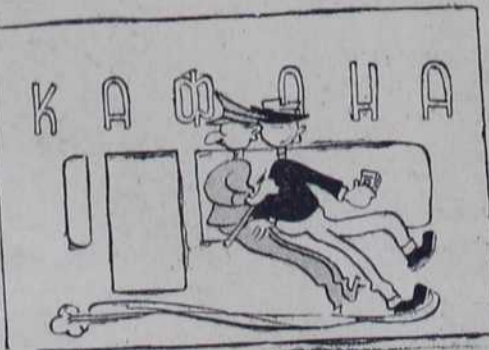

Кочијаш (илијенту): — Стрпите се само мало... Морам да га заварам и да му обећам више сена. Али зато неће бити већа цена вашој возњи од хиљадарке до Чубуре.

— Дакле, Павле се жени Љубицом!...
— Да, брак из наклоности...
— А пред колним се мразом наклони!

ЛОПОВ АДА И РЕВНОСНИ ЖАЈЛА

Амерички разговори

— Ух! Дошло ми је да извршим самоубиство!
— То је бар лако. Укрцај се на неки наш брод.

Бодљикава козерија

Покојни Бен-Акиба је много имао пик на таште. Најбоље од његових козерија су посвећене таштама а да је, неком срећом, данас жив он би морао да пише само о женама. То је данас најзахвалнија тема. Жене су се много прозиле. Ни оне жене ни дај Боже. Ниједна, част изузетцима, неће да попусти и прави компромисе, већ све уз нос. Као да се испилила нека пркос генерација. Када данашње прилике захтевају да се учине уштеде и избегну сви излишни издаци, онда све жене почну да пуше. И једина мера уштеде, којој су приступиле заиста са вољом, је скраћивање сукања и хаљина. Чак и старије жене врло конзервативне иначе, без поговора су примиле ову ратну моду и гурају боље него млађе. Тек сретнеш неког бакутанера, који се задовољно за време мађарске буне, са кратком сукњом преко колена како перја кроз улицу. Млађе се још и устежу, ваљда се женирају, ал' кокице турају ко Меркур...

Али ако штеде на штофу не штеде на језику. Свака пустила језик па само меље. Уђеш у воз а већ нека жена држи банку па све везе. На једвите муке угураш се у трамвај, да се склониш од кошаве, а нека већ ухватила

бусију па само сипа. Станеш у ред за дуван и осврнеш се око себе а мало даље већ се скупи-ле жене и крвнички те гледају. Где год макнеш свуда исто. Духа она пуста ветрина прошле недеље а ја отишао да чекам ред код пекара. Стојим ја лепо и учтиво када се две жене дохватише. Леле, Господе што се осу паљба. Све неке „софтиг“ речи, па милина једна. За три минута једна против друге просуше толико увреда и клевета да би сви београдски судови имали посла све до ферија. А све то за ситницу — што је једна мало гурнула другу.

А кад би хтеле, овде, мало да приштеде куд би им био крај. Свануло би и нама. Овако смо ухватили страх од жена па када треба негде да идеш у ред, избегаваш колико можеш, јер знаш сигурно да ће се направити нека гужва. Што је најлешпе никад жене нису криве већ увек ми, људи. Крив си у кући, крив си напољу, крив си где макнеш. Зато смо се завукли у мишју рупу па не смемо ни да зинемо. Ко не верује нека проба!...

ЦИЛЕ

АНЕГДОТЕ

Страшан утисак Непотребан труд

Један уображени пријатељ уметности, који је уз то и сам сликао, поручио је код познатог Вилхелма Трибнера, каснијег директора Академије у Карлсруе, један портрет.

После дугог позирања, покаже набеђени уметник слику, коју је сам израдио с овим речима:

— Ја мислим да ми је успело приказати на мојој новој слици страховити бол Лукрецијин.

Трибнер погледа слику, и без обзира на то, што није био у добром финансијском стању, рече својим сувим гласом:

— Имате право! Слика је нешто најстрашније, што сам видео.

Пријатељски савет

Професор саветује једног младог доцента који треба да одржи своје приступно предавање на универзитету.

— ...и, млади пријатељу, кад будете завршили предавање, ви се поклоните пред слушаоцима и полако на врховима прстију изађите из дворане.

— Зашто на врховима прстију, зачуде се млади доцент.

— Да не би некога пробудили.

Љишка

Упознала се два господиња. Један каже другоме у разговору:

— Ја без деце не бих могао да живим.

— Сигурно сте отац многобројне деце, одговори други.

— Не, уопште немам деце. Него, ја сам дечији лекар.

Стари глумац

Група глумаца хвали свог новог колегу који важи као талентован уметник са лепим изгледима на будућност.

— Тако млад, па је постигао толики успех! рече један глумац.

— То је заиста срећан човек!

— Бољи је од свих осталих!

— Заслужио је да постане славан!

Групи је пришао један старији глумац, који је чуо хвале, али није чуо почетак разговора. Он зачуђено упита:

— Ко је умро?

Домаће васпитање

— Чути, неваљалче! Ти си најобичнији брбљивац. Знаш ли како се називају они који само испитују?!

— Знам: професори!

— Ју! Зашто вам је млеко тако водено.

— Краве су јуче покисле.

Локалне вести

Мечка видела сенку. — Иако је на Сретње био облачан дан, београдска Метереолошка станица Божана видела је своју сенку и вратила се у кавез. То је нека намћор мечка. Целе зиме није заспала а сада јој се дрема. Због тога је врло тешко утврдити да ли је зима већ свршена или ће да траје још шест недеља, као што се верује.

Наш колега Сале, који је велики стручњак за зоологију мисли да је са зимом свршено али ће морати да се ложи до Ускрса да се привикнемо на шприцер-температуру.

НА БИЛЕТАРНИЦИ

Празник је. На билетарници нестрљива публика образовада читав шпалир. Један путник гура се напред, остали протестују.

— То не иде!

— Због чега?

— На крају реда већ стоји последњи ...

Где су стали

Шеф пита своју лепу, малу секретарицу:

— Ресите ми, госпођице, где смо синоћ стали у послу...

— Баш см' разговорала о заједничком излету на Авалу, кад је ваша госпођа наишла.

ПРАКТИЧАН САВЕТ

Златар: — Не бих вам саветовао да урежете на бурму: „Борђе својој Јелици“. — Ако случајно Јелица промени мишљење биће бурма изгубљена.

Млади сељак: — Па добро, шта бисте ми ви саветовали?

Златар: — Борђе својој првој и јединој љубави.

БЕОГРАДСКЕ СЛИКЕ

Промена моде

НЕСИГУРНА ПОСЛУГА

— Већ више од пола сата чекам те овде у ресторану. Зар није собарица дошла да те пробуди?

— Јесте, баш сам зато и задоцнио.

...КАД СУ ДОБИЛИ ЈЕДНУ МАЛУ КУЋИЦУ НА СЕЛУ У НАСЛЕДСТВО

— Добар дан, добар дан. Ми смо пошли напред, а за нама иду још други гости.

— Овај гоблен стар је скоро седамдесет година.

— Диван је. Јесте ли га сами радиле.

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач: «Просветна заједница» а. д.

Телефон редакције: 25-681.

Штампа «ЛУЧ», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

Како мали Перица замишља... Човена у суду

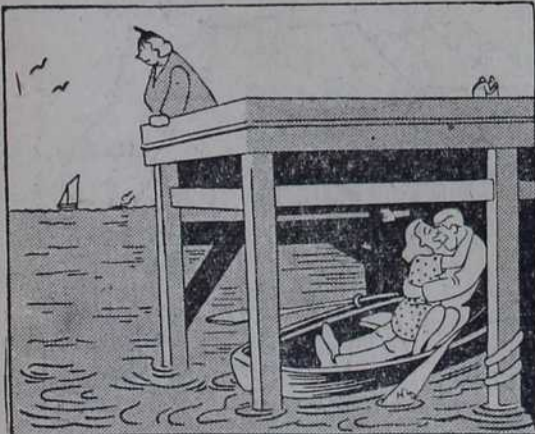
ДО-МИ

— А јесу ли јабуке крупне ове године!

— Тако је хладно, драги. Мораћу да навучем дебеле рукавице.

— Како је необазрива та моја Јелица, вози се с тим младим тако далеко. Где су се само изгубили, нигде их не видим!

ПУМПА

У човечјем организму срце врши функцију обичног шмрка, пумпе. Док је пумпа исправна човек живи и дише а кад се запуши и, не дај Боже, прсне — човек умре. Е, али поезија да зна за то већ је од овог шмрка направила централу за лирска осећања и љубав и у свакој песми се спомине срце. Па не само у песми већ и у обичном говору стално се говори о срцу. За човека без осећања се вели да нема срца, а за доброг да има срца. И сад, замислите, укине се реч срце и замени са речју пумпа.

Дође, рецимо, младић код девојке коју обожава па је упита: — Хоћете ли госпођице Цицо да ми поклоните Вашу пумпу?

А она, ако не зна за нов назив, само се зграние и дрекне: — Није Вас срамота господине да тако говорите поштеној девојци. Напоље! И посетилац излети главачки.

Други случај. Код касапина. Он вам утрпаио саме коске а ви се револтирате и кажете му: — Баш имате коварену пумпу. Зар мени такво месо!

А он се само избечи и загрми: — Зар бре моја пумпа покварена! Сад ћу да ти покажем...

Још лепше би било кад дође просилац код мајке па каже: — Госпођо. Ваша ми је кћер већ поклонила своју пумпу а Вас молим за њену руку.

— Шта? Поклонила пумпу! Није је срамота. Истараћу то ћубре из куће а и ти ми се, битанго, вуци испред очиву...

Док се нов израз неби одомаћио било би триста чуда и заплета. Разводили би се бракови, разилазили вереници а песници би имали пуне руке посла да измисле нове стихове.

Прво би се појавили реалисти са својим стиховима који би почињали овако:

„Ја дрхтим скроз
Кроз васнону
Лебдим и центим
Јер оде воз
А у тамнини остаде пумпа
Да се копрца и љубав ишчезе
у дим“.

После би дошли романтичари: „Већ три ноћи како главу лупам
Како твоју пумпу да напумпам“.

И ко зна шта би се још писало. Зато је боље да остане песнички израз срце, јер како би изгледало када би мајка корила ујутру децу:

— Немојте узимати ништа масно на гладну пумпу (место на гладно срце).

Сустрет

Дама и господин сустрели су се у парку и он је упитао:

— Зар ме се, ви госпођо, заиста више не сећате?

— Не! Мислим да вас никад у животу нисам видела!

— Чудно! А шест месеци смо били у браку!

Он спусти карте и упита: — Хоћеш још по једну? — Доста је. Плати ове кафе што смо попили.

Војислав се на то поче пипати по џеповима. Затим рече.

— Чујеш геније!

— Шта је?

— Плати ти ове кафе, ја немам ништа «ситно».

— Размени.

— Па то и јесте ђаво што немам шта да разменим. Него плати — а ја ти дугујем.

Ја имадох толико исто као и он. И само рекох:

— Мој геније!.. да сам ја имао за кафе зар бих запео из све снаге да те бијем.

Он се само насмеја.

Затим дозва келнера и рече да ће он платити, по подне, рачун који је износио један грош. Онда позва мене да прошетамо, не би ли лакше заједнички нашли неку већу позајмицу.

АНЕДОТЕ

Јанко и Војислав

После преране смрти нашег, несумњиво највећег песника Војислава Ј. Илића, његов најбољи друг и побратим Јанко Веселиновић испричао је, једном згодом, следећу анекдоту:

— Играли смо жандара код «Дарданела». Вредно је било погледати ону масу кибицера што се око нас испунила.

— Седмица! викну Воја.

— Осмица!

— Поп!

— Аха дај овамо попа!

— Још један поп.

— Немам. Него ево цуре да га оженимо...

— Двојка...

— То... то! повиках и спустих «малу». Форал!

То објашњава многе ствари

Писац Александер Абитон записао је разне глупости из задатака енглеских и америчких ђака. Између осталих налазе се и ови бисери:

»Становници старог Египта називали су се мумијек«.

Мефистофел је био хумористички песник у старој Грчкој«.

»Филозофија тврда да може објаснити, зашто је неко сретан и ако је сиромашан«.

»Исправан је онај човек, који ти гадне ствари каже у лице, уместо да то иза леђа говори.«

Неки дванаестогодишњак, потмак једног њујоршког финансијера, писао је о једној књижевној теми: »Шекспир није никад зарадио много новаца и он је постао славан само по својим позоришним делима«.

»Нека од Шекспирових дела су драматизована«.

»Наполеон је имао три жене: Јозефину, Марију Терезију и Елбу«.

На питање: »Шта је урадио Наполеон за Француску? — одговорила је једна четрнаестогодишња девојчица: »Он је убио Бонапарту«.

Један гимназиста о основи енглеског уређаја:

»Магна карта одредила је, између осталог, да ни један човек не може бити, за исто дело, два пута обешен«.

»На Северном полу је толико хладно, да тамо градови уопште нису насељени«.

На питање како је будуће време од «он пије» одговорио је један десетогодишњак: »он се напио«.

На здравље омладине!

У њавом небу

— Шт! Како ти дође на небо!
— Исти случај као и твој. Муж закаснио на воз, а ја поранио да га заменим.

МУСТРА

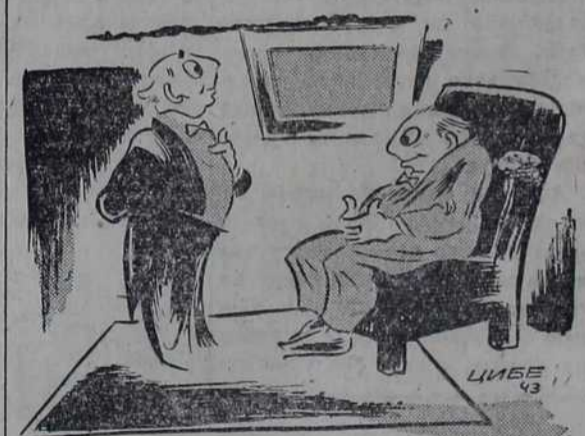
Са персоном чудном јутрос сам се срео
То је био човек савршен и цео
Сваки живи иксан има мана триста
А код њега савест ко сунце је чиста
На зараду није похлепан и лаком
На сустрет је одмах излазио сваком
Скроте помага и лево и десно
Против лажних вести борно се свесно
Знам да се чудите. Ко ли је то био!
Рећи ћу вам одмах: Ја сам ово снис!

ЕПИГРАМИ

Свуд галаме штиглици и чворци
Лажних вести то су главни творци
Ал' таква је мода нашег доба
Све су лажни ил' што кажу ђорци
Није чудо што је бофл роба.

Мода бушкала и рипа
Док нам није претворила
Младиће у старце
Ал' природа већ се стара
Па редовно сад претвара
Жене у мушкарце.

Свет монденски у раскоши гњипи
Приређује често маскарале
Лепи лажне бркове и браде
Ја се питам: Зашто све то раде
Кад и досад под маском су били.

— Мене је Мистер Џонсон оштетио за 10 милиона.
— Није могуће! Па како је то урадио!
— Није хтео да ми да своју ћерку за жену...

Учитељица: — Јовице, шта је то породица!
Јовица: — Породица је отац, мајка и деца.
Учитељица: — А задруга!
Јовица: — Задруга је велика бакалница.

ЗАВЕЛИКУ И МАЛУ

q * e * q * y

СТЕНИШЕ

— Моја жена поклонила ми је дете.
— Дечка.
— Не.
— Девојчицу!
— Јесте, а како сте погодили!

ПРОВОДАЦИЈА И ЊЕГОВА ЖРТВА

Проводација Марко дуго је наговарао младог Микића да се ожени:
— Она је лепа, млада, и има двеста хиљада...
— А шта ради њен отац? — питао је опрезно Микић.
— Он је умро.

Микић се оженио и тек после неколико дана сазнао је да је његов таст у затвору због разних дела, о којима кривични закон нема баш најповољније мишљење. Младожења је, наравно, потражио Марка и жестоко га изтрдио.

— Нисам те преварио! — одговори Марко хладнокрвно.
— Зар ми ниси рекао да је мој таст умро?
— А зар је то неки живот кад је човек на робији?

АПОТЕКАР И СЕЉАК

Један сељак уђе у апотеку и обрати се апотекару, код кога је био дан-два пре.
— Моји пацови нису поцркали! Онај прошли не ваља.
— Како то? Па јеси ли тачно поступио онако, као што сам ти рекао?
— Јесам! Исто онако! Али нису ни дирнули!
— Па шта ти ја могу! Значи да твоји пацови не ваљају, а мој прашак је добар

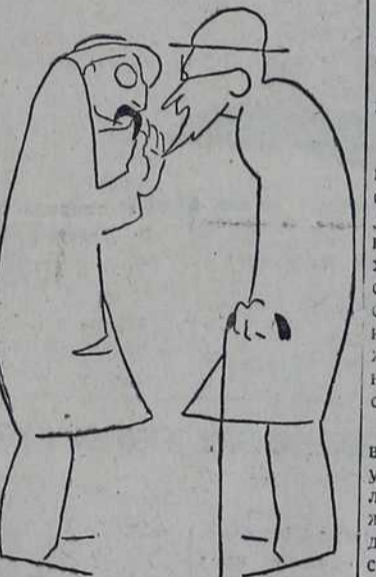
— Ово двоје младих изгледа да се одлично разумеју и много воле. Јесу ли венчани!
— Јесу, али не једно с другим.

Одем ја у посету код мога друга Миће. Славио св. Симеуна па ме позвао у госте па да му не дам корпу — одем. И то сам. Данас се такав позив не одбија. Мића је неки посредник па је добро зарадио последњих година. Није чудо што му је кућа пуна као око.

Гостију много. Свет хоће да се разоноди и најједе па ако је то још бесплатно, онда никад краја гостима. На вечери нас било дванаест. Добро мезе и одлично вино па се ми расположи смо. Пале и песма а кад се вечера сврши, погледам на сат, кад оно поноћ. Од повратка кући ни помена. Неко предложи да останемо до зоре. Предлог би одмах усвојен. Ми се разузри смо, весеље узме мах и ја, онако весело, заборавих на жену и децу код куће па се почех заглављивати са једном плавојком. Видех да није с' раскида и наш разговор убрзо постаде интересантан. До душе баш се не сећам шта сам тачно говорио али знам да се много смејала.

— Баш сте љаво! — вели она а ја све слободнији.

Пређемо и на „ти“ и ја сазна-

— Да, да. Тешко је изгубити лепу ћерку.
— А још теже је изгубити ћерку која није лепа.

дох — а можда сам то само уобразио — да јој се одавно допадам. Она рече да је распустишница и да станује у истој кући. Некако пред зору мени позли и госпа Зора — тако јој беше име — предложи да одем код ње у стан да прилегнем а она ће остати са друштом. До душе Мића је говорио да могу и код њега да прилегнем али ја заопуцао да идем код Зоре.

— Нећу да вам сметам, а баш ми је тешко — велим ја. — Много сам пио.

И одох. Разместим ми жена кревет и ја легах. Шта је после било Бог свети зна. Пробуди ме, у свануће, неки свраб. Упалим осветљење и имам шта да видим. Стенице ме истрафтале као Њилим а ја сам се од свраба драпао, па сам сав поднадуо. Брзо се обучем и вратим код Миће. Они скоро сви пијани, и ја једва дочеках пет сати да пођем. Већ сам обукао капут, кад уђе Зора.

— А Ви нешто оставили код мене? — рече она.

Ја помислих да она мене беди за стенице, па одговорих огорчено:

— То да извините! Све што сте нашли код Вас то је само Ваше.

Она се враголасто осмехну па извади хиљадарку.

— А ово?

Ја се пипнух за џеп. Заиста, моја јединица! Како сам легао са оделом, онако напит и весело, ја сам се ноћу бранио од стеница и чешао и тако истресао ону хиљадарку и то последњу. Нисам имао куд. Већ сам рекао да све што је код ње, припада њој и хиљадарку нисам могао тражити, натраг, али сад ови пијани Мићини гости дохватише ствар са дуге стране.

— Ха, ала је то кавалер! — викну Божа доктор. „Баца лире у даире“. И тако смо се шалили све до доручка. Ја већ прежалио хиљадарку па сам се вадио на јелу. Тако се и развиђамо.

Ја одох право у канцеларију. Прође два три дана и ја скопо заборавио на целу ствар, када једно вече дође жена из вароши, бесна као фурија.

— Док се ми мучимо и гла-

дујемо, ти дајеш хиљадарке твојим метресама... Па ући у плач. Бранио се ја, објашњавао али све је било против мене. Најзад одустадох од разговора и сада се мучим и злопатим јер жена оде код мајке а мене остави са децом. Проклињем тај час када сам пошао на славу...

Добар савет

— Ви ћете моју хаљину офарбати, али хоће ли се она скупи-ти да је не могу обући?

— Ништа зато! Ако се скупи, дођите и ви па ћемо вас офарбати, да се скуpite.

Моцарт и цар

Славни композитор Моцарт свирао је лепо кад је био још сасвим мали.

То је сазнао и аустриски цар Фрања I, па нареди његовим родитељима да га доведу у двор да га чује.

— Мали Моцарт се није ништа уплашио већ је лепо сео и почео да свира.

Цара је изненадило ово држање Моцарта, па да би га збунио рече му:

— Није добро! Погресио си!..

— А Моцарт не прекидајући свирање одговори му преко рамена:

— Зовите свога музичара, Величанство, и он ће вам рећи да тачно свирам.

Шала му спала главу

Француски краљ Франсоа I наљутио се једном на своју дворску будалу и осудио га на смрт.

Када је дворска будала замолио за помиловање, краљ му је рекао да му казну може ублажити само утолико што ће му дозволити да бира смрт од које ће умрети.

— Када ми дозвољавате да бират од које ћу смрти умрети, рећи ћу да бих волео да умрем од старости! одговори дворска будала.

Краљ се на то слатко насмејао и сутра дан ослободио дворску будалу.

— Да ли је истина да мушкарци у браку дуже живе него нежењени!
— Којешта њима се то само тако чини.

Логика

Професору нестале наочари. Не знајући да ли их је затурио или му их је неко украо, он поче на глас да испитује ствар:

— Моје наочаре или је неко украо или су се затуриле. Ко краде? Краде лопов. Кад лопов краде наочари, онда је он кратковид, а можда и није. Ако је кратковид, онда он или има или нема наочари. Ако их има, што ће му моје, а ако их нема, онда не може моје да нађе. Дакле, значи, он није кратковид и шта ће му онда моје наочари. Према томе, наочари нису украдене него сам их затурио. Ако су истину, затурене, онда значи да морају бити овде негде. Пошто ја видим да их овде нема, значи да ми наочари морају бити на носу. Разуме се, наочари су ми на носу. Ја сам одмах и помислио да морају бити на носу.

Двоје младенаца на два дана после венчања седе у хладној соби и разговарају:

— Има ли, драги мој, на овоме свету нечега лепшег од љубави?!
— На жалост има, драга мојал!
— А шта то, драги?
— Дрвал!

Тата је крив

— Ко ли то разбио прозор у вашој соби?
— Мама. Али крив је тата што је благовремено скочио у страну.

РЕКЛА-КАЗАЛА

— Чујем комшија, да зидате нову кућу.
— Гле, молим вас! А ко је још чуо да неко зида стару кућу!

ИМА ОН ПРАВО

Жена: — Драги мој, ти си целе ноћи сањао гласно.
Муж: — Па ваљда имам право да говорим с времена на време.

КАД ЖЕНЕ ПОДНОСЕ ТУЖБУ

— Зашто нисте пријавили пријавили провалу у ваш стан одмах чим сте дошли кући и опазили лом у стану?
— Ја сам испрва помислила, да је мој муж тражио дугме од крагне.

Иде да је пита

— Хало! Да ли је госпођа Ле-ла код куће?
— Идем да је питам.

ЧИСТА ЉУБАВ

— Наравно, ти си ме узео зато што сам имала паре!
— Не, него зато што их ја нисам имао!

Гроф Боби

Гроф Боби има такођер једну ћерку.
Једнога дана дође просилац.
— Господине грофе, молим за руку ваше кћери.
Гроф Боби потапша га по рамену пријатељски.
— Врло радо, врло радо млади пријатељу — само шта ћете ви с руком моје кћери?

ЉУБАВНО ПИСМО

— Не, рече Јелка љутито, — овај Марко никако да се привикне да пише читко! Не могу да прочитам, дали ми шаље 100 или 1000 пољубаца.

— Ах, Цицо! Да знаш што сам сретна... Јуче сам се тако дивно несретно заљубила.

ТЕТКА РОЈКА

Одговара

ИЗБОР

Већ три пута дошао је пријатељ кхери на ручак, и сва три пута отишао, без...

Али четврти пут рече мајка љутито: „Или ћете овај пут бити озбиљни, или ми предајте Дирисову књижицу.“

НА АНТИАЛКОХОЛНОЈ СКУПШТИНИ

— Видите, госпођо, ја ћу вам указати на један пример из којег ћете видети прастари инстинкт против алкохола.

Ако се магарца стави пред суд са водом и пред суд са пивом, шта ће он изабрати?

— Воду!

— Сасвим исправно, господо! зашто?

Познавалац жена

— Погледај само, Жарко, фотографију моје жене, од пре осам дана! Како ти изгледа?

— Лепа је и добра. Чини ми се да је то момент — снимак.

— Како? Откуда ти то знаш?

— Па, види мда је затворила уста!

Друга сврха

Мајић је дошао на изложбу слика и жели да купи једну слику.

Показују му различите.

Мајић је незадовољан. „То све није за мене! — Зар немате веће слике?“

— Веће? Не раде се веће слике од ових!

— Море, шта ви говорите! — правда се Мајић. — Хоћете ли да ми ви запушите рупу на зиду или не?

АМЕРИЧКО ВЕНЧАЊЕ

— Да драга моја венчајемо се кад буде успела наша офанзива.

— Шта! Зар да останем уседелица!

Полу Вилдеру. — Сад служиш код Мајског. То су твоје последње јасле. За двадесет и пет година је тачно туце јасала које си променио. И то је рекорд своје врсте.

Черчилу. — Твој последњи говор је толико неозбиљан да га чак ни у шаљивом листу не можемо објавити.

Александеру. — Оде ти нумера далеко: од главнокомандујућег, постао си помоћник. Ако тако продужиш можеш дотерати до капетана у Чикагу.

Новом Тајцијану. — Ваши цртежи су одлични али се некако омакоше у корпу и ту им се изгуби траг. То је велики губитак за нас и публику, али ћемо се већ некако утешити.

С. Ђ. — Ваши тумористички, пардон хумористички, радови су наишли на највеће допадање. Сити смо се насмејали — још пре педесет година — тим тазе вицева.

Саши. — Име вам је мушко а рукопис женски зато је врло тешко написати одговор. Ако сте женско, мора се лагати, зато вам јављамо да ће ваша прича бити штампана, а ако сте мушко, онда баците перо па ашов у шаке, јер са пером нећете далеко дотерати.

Аци. — Предухитрили смо те. Још прошле године су ти „твоји“ вицеви преписани и оштампани, зато се потруди и нађи нешто ново. Има толико старих шаљивих листова, па удри у преписивање.

Бившем државнику. — Илузије се свете и младима а камо ли маторима. Зато се не вреди пренагати, ве, бато, засучи рукаве и уради нешто за народ. Бар сада направи сефте.

Госпођи С. — Оговарање је задовољство али скопчано са опасношћу. Ако наиђете на човека или жену који је на то осетљив, онда се догоди оно, што се вама догодило — амрел по глави.

ПОЛОВНА РОБА

— Мића ми је јуче рекао да ми ставља своје срце под ноге.

— А, то је половна роба. Прекјуче је рекао да сам му га ја сломила.

ДВОСМИСЛЕНО

Мома је пошао са Лелом у Зоолошки врт. Код медведа Лела је застала.

— Хоћеш ли да ме сликаш с медведом?

— Ух, уздану Мома, зар немаш доста фотографија, на којима смо нас обоје?

По вољи

И ово се догодило у Америци: приликом једног суђења адвокат је свога клијента бранио жустро: »Како може славити суд да осуђи окривљеног? Прозор је био

отворен, као што тврди покрадени. Окривљени је пружио кроз прозор само своју десну руку и при томе је дохватио неке безвредне ствари. Али његова рука није он сам, како може, дакле, да се оптужи цео човек, када је само један део његовог тела учинио нешто недозвољено?

Судија се слатко смејао и наставио: »Овај доказ не може, наравно, суд узети у обзир, те из овога доноси закључак: рука оптуженог осуђује се на годину и шест месеци затвора. Ако је по вољи власнику оптужене руке, он може да остане код своје руке или не.

ЛИЧНЕ ВЕСТИ

ВЕНЧАЊА

— Наша кћи Врећа венчаће се са г. др. Закрпом, овдашњим спекулантом. Венчање ће се обавити око врбе.

— Наш син Стевица, будући рентииер венчаће се у недељу 21 фебруара са госпођицом Меланијом, трговцем млечних производа из Жаркова. Скуп сватова у Жаркову. Рајко и Лулу Младеновић.

ПРОМЕНИО АДРЕСУ

— Пера Петровић, моден ов-

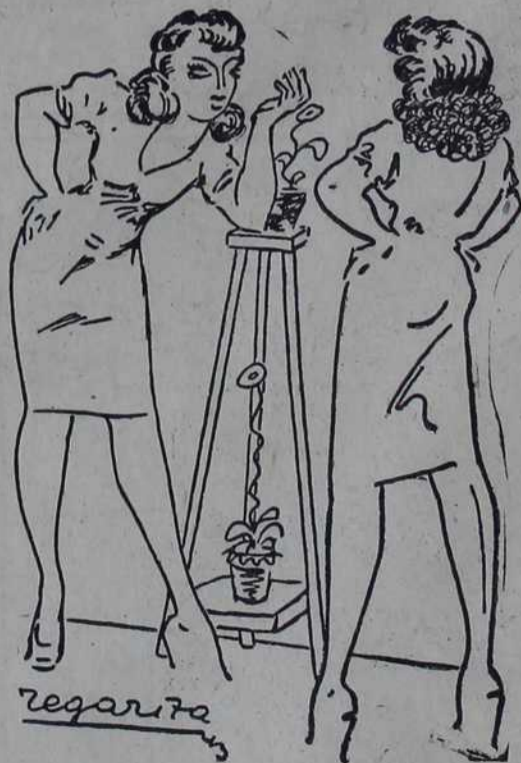
дашњи, променио је адресу и од првог се налази у Макишу, осма парцела лево. Услужни телефон на Белим Водама.

ПОМЕНИ

— Нашем милом и никад непрежаљеном чики и течи »Сингапуру« и ујни Малаји даваћемо годишњи помен у недељу 21 фебруара на пацифичком гробљу.

— Наше мила и никад непрежаљена Спекулација напрасно је преминула у цвету младости. Ожалостњени родитељи, Рачунко и Ђелепарка.

МЕЂУ ГЛУМИЦАМА

— Кад сам синоћ играла мушку улогу, једна половина гледалаца мислила је да сам прави мушкарац.

— Али зато је она друга половина знала насигурно да си женско.